

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 20 - 26 noiembrie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Intrarea în Templu a Maicii Domnului

luni, 21 noiembrie 2011; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Neprihănita Maica a lui Cristos, și mama noastră, Marie, atrași de strălușul cirea frumuseții tale cerești și îndemnați de nevoile noastre, căutam scăpare în brațele tale de mamă. Plini de incredere, nădăjduim de la inima ta iubitoare ascultarea rugăciunilor noastre fierbinți și scăparea sigură din mijlocul furtunilor ce ne încinjoară. Cu toate că suntem nevredniți, din cauza păcatelor noastre, cuprinși de sfială și copleșită de durere nespusă, totuși admirăm și preamărim belșugul neasemuit al darurilor minunate cu care te-a înzestrat Dumnezeu, mai mult decât pe orice altă făptură, din prima clipă a zămisirii tale și până în ziua în care te-a înălțat la ceruri și te-a încoronat ca regină a lumii întregi.

Izvor limpede al credinței, hrănește sufletele noastre cu adevărurile veșnice! Crin a toată sfîntenia, pătrunde inimile noastre cu mireasca ta cerească! Tu, care ai triumfat asupra răului și a morții, umple-ne de groaza față de păcat. Ascultă tu, cea preaiubită de Dumnezeu, rugile arzătoare ce se înălță către tine din fiecare inimă credincioasă. Apleacă-te peste rănilor noastre dureroase, schimbă inimile celor răi, șterge lacrimile celor ce plâng, întărește pe cei slabii, stinge ura, îndreaptă moravurile, păstrează în văstarele noastre floarea curăției și ocrotește Sfânta Biserică.

În sfârșit, fă ca toți să vadă frumusețea iubirii creștine, pentru că în numele tău, care răsună atât de armonios în ceruri, toți oamenii să priceapă că sunt frați și toate popoarele că fac parte din aceeași familie, peste care să strălucească soarele unei păci universale și adevărate.

Primește, preadulce Mamă, umila noastră rugăciune și dobândește-ne mai presus de toate harul ca uniți cu tine în veșnicie, să repetăm înaintea tronului tău imnul de laudă ce răsună pe pământ în jurul altarelor tale: “Preafrumoasă ești, Marie! Tu ești gloria, bucuria și cinstea neamului nostru!” Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Rareș Oros**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

“În această noapte vor cere de la tine sufletul tău”

Aceasta este mai mult decât o anunțare a morții. Pentru că acest om era mort chiar înainte de a muri. Aceasta este o chemare la a da socoteală. Aceasta este judecata înaintea lui Dumnezeu. Aici Dumnezeu îi spune bogatului că toată viața sa a fost în zadar, că toate faptele sale nu valorează nimic.

David A. Redding a spus despre felul în care a murit fermierul bogat: “... Dumnezeu a spus: ‘În această noapte’, și el a murit. Poate în graba frenetică de a-și construi hambare și-a pierdut sănătatea. Când era gata să se retragă și să trăiască din grăsimea acumulată, timpul lui a expirat. Moartea sa nu este un mister de rezolvat; pur și simplu s-a ars pregătindu-se pentru zilele ploioase... De ani de zile, prin nebunia sa, îl chema pe antreprenorul de pompe funebre... Omul a murit pentru că a fost nebun. În mod deliberat și-a suflat lumânarea cu viforul lăcomiei sale” (David A. Redding, The Parables He Told. Fleming H. Revell Company. Old Tappan, New Jersey 1962). Dumnezeu ține la noi într-atât încât ne dă mai mult decât această parabolă ca avertisment. Ține la noi într-atât încât ne dă un Mântuitor care să ne împiedice să acționăm ca niște nebuni. A venit ca să avem viață, nu o viață prinsă în capcana banilor, ci o viață liberă, din belșug, în comuniune cu Creatorul nostru.

“*Ale cui vor fi?*” “Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” A fost atât de absorbit de sine încât nu a avut nici un prieten căruia să îi poată lăsa bunurile sale. Cât de mult a lăsat în urmă? Toate bunurile pentru care a lucrat în viața sa! Nimănu!

Bogat în Dumnezeu

“Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.” Bogăția care contează în ochii lui Dumnezeu este adunată de un suflet care a învățat să se roage, de o conștiință clară, de o viață dedicată Celui care deține pământul de pe ambele maluri ale râului, de un suflet care a căutat și a primit iertarea lui Dumnezeu, de un om care crede că toate hambarele pe care le are sunt cu adevărat ale lui Dumnezeu, încredințate lui pentru a fi folosite nu doar pentru sine ci și pentru alții. Așa după cum i-a scris Sf. Pavel lui Timotei, “Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semetească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeul cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră, să facă ce e bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească, cu adevărat, viață veșnică” (1Timotei 6,17-19). Într-o zi un bogat proprietar de pământuri i-a arătat unui Tânăr preot imensa sa fermă. “Totul în acea direcție, cât de departe poți vedea, este al meu”, a spus el. Apoi întorcându-se spre est, sud și vest, a spus același lucru. Tânărul preot i-a răspuns: “M-ai întors spre toate cele patru direcții ale pământului, și mi-ai arătat tot ce ai. Un lucru însă nu mi-ai spus”. Și-a ridicat mâna și a arătat în sus. “Cât de mult ai în acea direcție?”